

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

Asukkaiden ääni kuuluviin

*Olemme kaikki luke-
neet viime aikoina
lehdistä Espoon kau-
pungin virkamiesten ja
johdon huonosta hen-
gestä. Samoin näyttää
olleen eriäviä mieli-
piteitä virkamisten ja
politiikkojen välillä
yhteisten hankkei-
den suunnittelussa ja
toteuttamisessa.*

Kun tähän vielä lisätään
asukkaiden toivomukset,
niin voi vain kuvitella

kuinka vaikeaa on asioi-
den eteenpäinvieminen
joustavalla ja järkevällä
tavalla.

Kaupungin poliittisen
ja virkamieskulttuurin
välillä on suuria eroja.
Tosin asukkaille puolue-
politiikka ei ole merki-
tyksellinen puhuttaessa
paikallisesta näkö-
kulmasta. Sitävastoin
asukkaiden ja valmis-
televien virkamiesten
näkemykset menevät
useasti ristiin. Valmis-
televat helposti vähättelevät
asukkaiden paikallistun-
temusta ja mielipiteitä
kaupunkisuunnittelussa,
vuorovaikutus jää vähäi-
seksi.

Kaikista ylläolevista
syistä johtuen koko-
naissuunnittelu kaikilla
tasoilla helposti kärsii.

Mielestäni virkamiehet
ovat "palveluammattis-
sa" eivätkä "saneluamma-
tissa".

Maankäytön yhteydessä
kunnat helposti tekevät
rahan voimalle, suurille
yhtiöille mittavia myön-
nytyksiä saadakseen ne
alueelleen, mutta tästä
voi olla seurauksena,
että asukasviihtyvyys
kärsii.

Vaikuttamismahdolli-
suuksien parannuksena
toimivat asukasyhdisty-
tykset ja niihin liittyvät
uudet jäsenet, jotka voi-
sivat tuoda uusia tuulia
vanhoihin toimintamal-
leihin, sekä yhdistyk-
sien ja kerhojen yhteiset
tilaisuudet. Tällä tavoin
voisimme luoda pai-

kallista verkostoa, joka
voisi viedä ratkaisua kai-
paavia ongelmia viran-
omaisten tietoon. Myös
alueneuvottelukunnat,
joissa asukasyhdistyk-
set ovat jäseninä, voivat
auttaa tässä työssä, sillä
niillä on tietämystä.

Me lintuvaaralaiset pien-
taloasukkaathan emme
periaatteessa kaipaa
kuin perinteistä hyvää
asuinympäristöä eli
luontoa ympärillemme,
turvallisuuksi, hyviä lii-
kenneyhteyksiä ja perus-
palveluja niin nuorille
kuin vanhoillekin.

Aslak Pentikäinen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen hallituksen jäsenet 2005

Anne Heinonen		Sinirinnantie 37	040-588 2549	
Raimo Henttonen	rahastonhoit.	Paikkalinnuntie 19 B	041-441 5388	
Jukka Jokela		Paikkalinnuntie 22	040-558 7049	e-mail: jukka.jokela@autoklinikka.com
Anne Kangas		Sinirinnantie 35	040-588 4496	e-mail: anne.kangas@tietoenator.com
Margit Lundström		Nostoväentie 1 A 2	050-442 0696	e-mail: margit.lundstrom@suomi24.fi
Liisa Marjomäki		Hempontie 9	586 4684	e-mail: maija-liisa.marjomaki@espoo.fi
Titta Moilanen		Ruisrääkantie 1	050-486 0149	e-mail: titta.moilanen@nokia.com
Aslak Pentikäinen	puh. joht.	Jääskeläntie 22 A	0400-939 440	e-mail: aslapp@netti.fi
Arja Pihlajisto	Lintusen toim.	Hämeenkylläntie 29 B	548 4502	e-mail: arja.pihlajisto@evtek.fi
Teijo Porkka	sihteeri	Hämeenkylläntie 23 B	548 7289	
Leena Simola	varapuh. joht.	Töyhtötiaientie 10	541 7610	e-mail: leenam.simola@nls.fi

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken
kioskin edessä.
Lintunen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti, ilmes-
tyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja
joulukuussa.
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy,
Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1700 kpl

Teemaviikot Lintumetsän koulussa

Lintumetsän koulussa vietettiin peräti kaksi teemaviikkoa syksyn aikana viikoilla 41 ja 45.

Energiansäästöviikon tavoitteena on lisätä tietoisuutta tarkoituksenmukaisesta energiankäytöstä. Järkevän energiankäytön avulla vähennetään ympäristöön kohdistuvaa kuormitusta. Tarkoituksena on tinkiä vain turhasta kulutuksesta. Energiansäästöviikon yhtenä tarkoituksena on näyttää ettei energiansäästö ole kurja asia.

Viikon teemat

- Maanantai oli omistettu lämmölle ja lämmitykselle.
- Tiistaina pohdittiin liikkumista ja liikennettä.
- Keskiviikkona oli vuorossa vesi ja vedenkäyttö.
- Torstaina tuumittiin, miten hankinnoilla voi vaikuttaa energiansäästöön.
- Perjantaina perehdyttiin sähkönkulutukseen.
- Viikonlopun kierrätysteeman merkeissä vierailtiin useiden 7-luokkien kanssa Konalan Sorttiasemalla tutustumassa jätteiden lajitteluun ja siellä olevaan kierrätyskonttiin.

Latu Lintumetsään?

Kaupunki on luvannut vetää hiihtoladun Lintumetsän koulun pohjoispuoliseen metsään, jos asukkaat itse merkitsevät ja siistivät väylät. Latu palvelisi kaikkia alueen koulu-laisia ja perheitä, ja olisi tärkeää, että mahdollisimman moni pääsisi suunnittelemaan ja toteuttamaan hanketta. Latu olisi fiksua sijoittaa siten, että muut metsässä ulkoilevat (maastopyöräilijät, koiranulkoiluttajat ym.) voivat pitää omat vakioreitinsä.

Suunnittelupalaveri aiheesta järjestetään 29.11. klo 19 Lintumetsän koululla. Kaikki lintuvaaralaiset ovat tervetulleita!

Lintumetsän koulun 8B:n talvirieha

Lintumetsän koulun 8B vanhempineen järjestää 12.2. Elmon-päivän talviriehan pikkulapsille.

Muistikuvia Kottaraisentieltä

"Mikä hemmetin Kottaraisentie?" – kysyi taannoin postinkantajamme, kun ei löytänyt kirjeilleen oikeaa osoitetta. Moni muukin tuskaili nimenmuutoksen kanssa, kun kartoissa komeilivat vain entiset nimet. Kottaraisentie on ollut jo muutaman vuoden se Hämeenkylläntien hiekkapäällysteinen tienpätkä, joka alkaa ns. Kuuskulmasta ja päättyy Töyhtötiensentielle. Sotien jälkeen tiemme oli huonokuntoinen, kurainen ja sateella vetinen. Vuosien kuluessa asukkaat parantelivat sitä talkoovoimin tuoden kiviä, soraa ja oksia - mitä keneltäkin liikenä. Silloin ei ollut työtä helpottavia kauhakuormaajia eikä tiekarhuja. Mutta ei asukkailla ollut autojakaan. Muutaman mökin reunustama kotoinen

kylätie täällä Espoo-cityn takamailla saa edelleenkin palvelua kulkijoitaan ilman asfalttipintaa.

Kottaraisentien "Kulma"

Kun lähdemme Kuuskulmasta tien vasenta laitaa, tulee vasemmalla ensimmäisenä vastaan palokaivo kolmiomaisella maapläntillä eli "Kulmassa". Se on ollut iät ja ajat samalla paikalla tärkeässä tehtävässään. Kuinka monet kerrat onkaan sen vettä tarvittu lähimökkien ja juuri hävitetyn muuntajan pikkupaloissa. Vielä 1970-luvulla ennen vesijohdon vetämistä Kottaraisentien asukkaille vedettiin palokaivosta ns.

kesävesi. Sitten tuleekin jo vastaan Iso Oja tai sillä nimellä sitä ainakin lapsuudessani kutsuttiin. Keväisin vuolaasti virtaava oja tarjosi jännitystä vuoden ympäri. Tämä puro virtaa Kaatikselta (= entinen luvaton kaato-

paikka) omakotiasutuksen läpi Mäkkylään päin. Talvisin oli hienoa luistella ojaa pitkin parissa minuutissa Pulliksen kaupalta (= Paulakosken, nyk. Uuttu) Katri Valan tielle

asti. Joskus jää kyllä petti ja silloin hyisestä jääkylmästä vedestä nousi litimärkiä viemäritä löyhkääviä luistelijanalkuja. Sadekesinä vesi oli joskus hyvinkin korkealla. Silloin naapurilasten kanssa väsättiin "vene" milloin mistäkin romusta. Ns. kuivanmaanharjoituksiin meillä kuului ojan yli hyppääminen. Vieläkin jännittävämpi ojanylitystapa oli hypätä seipäällä tai "klengalla" eli puunlatvukseen sidotulla köydellä.

Kottaraisentienasukkaita

Kottaraisentien monenkirjava asutus on syntynyt vuosikymmenten saatossa. Mäkisten tontti ostettiin Leppävaaran kartanon isännältä Heurlinilta. 1950-luvun alussa tällä paikalla kasvoi vielä sankka metsä. Kuusten lomassa oli tuolloin vielä jäänteitä leirinuotiosta, jonka paikallinen "mustalaisleiri"

oli jättänyt jälkeensä. Mäkisten pihalla lähitienvoiton lapset viihtyivät, sillä siellä sai olla

"vapaasti". Joskus parikymmenpäinenkin lapsilauma piileskeli vinkkileikissä tuntikaupalla omenapuiden ja marjapensaiden suojassa. Talvella taas kilpailtiin kylän komeimmasta lumilinnasta. Mäkisten linna oli suosittu lumisotapaikka, sillä siinä oli aina torni, liukumäki ja tielle asti ulottuvat tunnelit.

Seuraava tontti oli vuosikymmeniä synkän metsän peitossa. Punamultamaalatut rakennukset näkyivät tielle vain talvella. Talossa vuokralaiset vaihtuivat tiuhaan. Viimeinen suuri tontti silloisten Hämeentien ja Metsolantien (nyk. Kottaraisentien ja Töyhtötiaientien) kulmassa oli ns. "Opettajan tontti". Lapset kutsuivat taloa kummitustaloksi, sillä niin äärettömän pelottava vanha

reunustamalla Metsolantiellä asuivat Seitsamot. Kun tulemme takaisin Kottaraisentien oikeata puolta, niin

seksi maalatussa mansardikatsoisessa puutalossa asui ruotsinkielinen Sundellin vanhapari. Heillä oli ollut

monenlaisia asukkaita vuokralaisena, mm. Matti Kurikka. Tämä karismaattinen 1900-luvun alun utopistisocialisti ja lehtimies-kirjailijan asui sittemmin nykyisellä Kyyhkysmäellä. Muistan hyvin tuon valtavan puisen Kurikan talon, jonka puliukot lopulta polttivat poroksi. Matti Kurikka (1863-1915) agiteerasi sittemmin

suomalaisia raittiita miehiä ja naisia, joille hän perusti kolme yhteisöä: Australiaan 1900, Sointulan Kanadan Brittiläiseen Kolumbiaan 1901 ja Sammon Takojat Vancouveriin. Sundellin tomera vanha mamma piti kurissa myös "naapurien kakarat". Hänen ryytimailleen ei palloja viskely. Mamman nähdesämme meidän tyttöjen piti niata ja sanoa "Kudaa!".

Lapsena usein ihmettelin, miksi vanha täti aina juoksee asioillaan. Mutta se oli kai Sundellin mamman tyyli ripeästi hoitaa työt. Vähän alemmaksi rakensi Sundellin poika oman talonsa. Heillä oli kaksi lasta. "Uuden Sundellin" pihassa kukoistivat aina monenlaiset vanhanajan kukat ja perennat. Heillä oli myös lapsen silmin katsottuna jättiläismäinen perunamaa, joka ulottui pellon takana virtaavalle Iso-ojalle saakka. Nykyisin Sundellien paikalla on viisi uutta kaunista omakotitaloa. Sundellin naapurina oli Vauhkosten vihreä mansardikattoinen talo, joka on yhä paikallaan. Heilläkin oli kaksi lasta. Vauhkosten pihalla ohikulkijoiden huomion kiinnittivät upeat jättiläismäiset oranssinpunaiset unikat. Vauhkosten puutarhassa sain ensimmäisen kerran maistaa mustia vadelmia nk. Siperian karhunvattuja. Ihmettelin, kun ne eivät maistuneetkaan lakritsalle, vaan ihan tavalliselle mehukkaalle vadelmalle.

hirsitalo oli jättimäisten kuusten lomassa. Kuuset kaatuilivatkin myrskysäillä milloin mihinkin suuntaan. Koska opettaja oli naimaton, tämä iso tontti jäi hänen jälkeensä valtiolle. "Kummitustalossa" asui sen purkamiseen asti useita vuokralaisia. Nykyisin tontille on kaavailtu mm. nuorisotilaa. T-risteyksessä valtaviin vaahteroiden

ensimmäisenä oli kulmassa Kososten vanha talo. Heillä oli kolme lasta. Täältä he muuttivat Mäkkylään, jonne rakensivat uuden kotinsa, joka tietääkseni jäi sittemmin kerrostalojen alle. Tontilla sijainnut iso maakellari oli lasten leikeissä "vankila". Nykyisinkin tontilla on talo, mutta sen toisessa päässä.

Seuraava talo tien korkeimmalla kohdalla oli nk. vanha Sundellin talo. Tässä punai-

jatkuu seur. sivulla

Nurmiken- tästä puisto?

Sundellin ja Vauhkosten tonttien välistä kuljetettiin ennen "Nurmikentälle", joka kartoissa on nimetty Kasimir Leinon puistoksi. Tiennimilautakunnasta sain tietää, että Kasimir Leino (1866-1919) on asunut tällä paikalla vuokralla samoihin aikoihin 1900-luvun alussa kuin kuuluisa Eino-veljensä asui Helsingissä. 1950-luvulla kylän lapset ja nuoret kokoontuivat tällä nurmiken-tällä. Ennen tietokonepelien ja mekaanisten lelujen tuloa lasten oli itse keksittävät leikkinsä. Tuolloin muodissa olivat erilaiset pallopelit, vinkki, luutis, murhis ja keinupeffis Tytötkin menivät rohkeasti mukaan poika-maisiin, joskus uhkarohkei-siinkin metkuihin, kuten Tarzan-hyppyihin. Täällä kokoontui ajoittain myös duffelitakkinen nuorisoporukka "Los Lintis" jenkkipasseineen. Reviirimme laajeni pikkuhiljaa Leppävaaraan ja edemmäksi. Jo vuosia sitten koko nurmiken-tä on kasvanut umpeen. Ehkä tulevaisuudessa lapsenlapsemme saavat leikkiä tässä kuuluisan Kasimir Leinon puistossa! Toiseksi viimeinen talo ennen Kuuskulmaa oli Janssonin myöh. Sandmannin punainen talo. Ison Ojan partaalla perheen tyttärillä oli siihen aikaan harvinainen leikkimökki. Usein heidän pihastaan tarttui sieraimiin ihana vastatervatun puuve-neen tuoksu. Sandmannihan oli kuuluisa veneenveis-täjä, joka oli tullut Virosta. Heidän pihämökissään asui

vuokralaisena poikamies, joka aikansa kuluksi veisteli katajasta lahjatavaroita.

Punai- nen mökki

Ison Ojan toisella puolella oli nk. Punainen mökki, joka purettiin vasta nykyisen omakotitalon val-mistuttua. Tässä mökissä majaili vuosikym-meniä vähän epämääräistä väkeä. Siinä on asunut mm. Mehumaia (= viinatrokari), Kanamanta ja Munamanta, jotka pitivät kanoja ja myivät munia. Oikopolku Kottarai-senttieltä mökille ristittiinkin kansan suussa Mehumaijan-poluksi. Väliin mökissä oli kanitarha, väliin taas kym-meniä kissoja, jotka poliisit lopulta ampuivat. Punaisessa mökissä asui myös paris-kunta, jonka riitely tämän tästä päättyi mökin ikku-nalasien helinään. Kun lasit sitten piti uusia, tiedettiin Paulakosken rautakaupassa jo ennestään ikkunoiden mitat. Punaisen mökin tapah-tumat olivat sen ajan teatteria kyläläisille. Olen iloinen, että olen saanut muuttaa takaisin kotikulmille. Kottaraisentie on tarjonnut hyvän kasvuympäristön sen varrella olevien talojen lapsille.

"Ikuisuuspro- jekti"

1970-luvulla Lintuvaara oli vielä rakennuskiellossa. Oli pelko, että meidänkin nurkalle tulee kerrostalos-lummi. Onneksi 6-kerrok-sisten talojen kaava kaatui ministeriössä omakotiyh-distyksemme tarmokkaan

työskentelyn ansiosta. Kun tiennimilautakunta päätti muuttaa kaikki Lintuvaaran tiennimet lintuaiheisiksi, silloisen Hämeenkylläntien loppupätkän asukkaat ehdottivat tielleen nimeä Fasaanitie. Tuolloinhan fasaaneja liikuskele näillä kul-milla aivan riesaksi asti. Se ei kuitenkaan päättäjille kel-vannut. Siitä suivaantuneina kulmakuntamme miehet ehdottivat muita lintuaiheisia nimiä, kuten Pullasorsantie, Kukkopojanukuja, Tipusen-kurvi, Tarhapöllöntäival, Pulunkolo, Papukaijanpolku, Viskisieponlenkki ja Ilolin-nunreitti, jotka kaikki tietysti heti hylättiin sopimattomina. Paluupostissa meille sitten tylysti ilmoitettiin, että vast-edes tiemme nimi on Kotta-raisentie. Ihmeellistä kyllä, nimenmuutoksen jälkeen hyvin harvoin enää näillä kulmilla kuulee fasaaniku-kon komeata kurkkuääntä. Kuuskulmakin on melkein muuttunut viiskulmaksi. Entiset Hämeentie, Kylätie, Syväteentie ja Leppävaaran-tie ovat jo historiaa. "Kul-maan" on kaavailtu autojen kääntöpaikkaa, joten vast-edes emme voi enää käyttää vanhempiemme talkootyönä rakentamaa tietä! Lapsuu-teni Iso Ojakin on melkein kokonaan putkitettu. Jo yli

puolitoista vuotta on näitä nurkkia vuoroon kaivettu ja peitetty joko putki-, sähkö-tai lämpövoimaputkien tai puhelinkaapelien vuoksi. Joka-aamuinen huvittava näky Kuuskulman bussipysä-killä: seitsemän työhaalarei-hin sonnustautunutta ukkoa seisoo kuopan reunalla kädet taskussa tuijottamassa, kuinka kauhakuormaaja siirtää kasaa paikasta toiseen! Nykyisin tässä hengenvaaral-lisessa risteyksessä vallitsee Villin Lännen meininki, ikään kuin nopeusrajoituksia ja läpiajokieltoa ei olisikaan. Ovatko taannoiset kuolonko-larit jo unohtuneet? Tuulisella säällä "hiekkamyrsky" myl-lertää Kuuskulmassa, kun nyt syksyllä 2005 asfalttia yhä odotellaan. Saapahan nähdä, vieläkö tämän sukupolven aikana kulmakuntamme suurisuuntaiset rakennustyöt toteutuvat!

Tuula Kujala

Lintuvaaran nuorten vapaa-ajan tilanne

Kokoonnuimme Lintulaakson koululle 9.11. pohtimaan alueen nuorten ilta-, viikonloppu ja lomaelämän tilannetta tulevaisuudessa. Käsittelyn kohteena oli erityisesti huolet, joita vapaa-ajan vieton osalla koetaan tällä hetkellä.

Tilaisuuteen oli kutsuttu Lintuvaaran koulun vs. rehtori Virva Valavuori, Lintumetsän koulun rehtori Rainer Orpana, Lintulaakson koulun rehtori Jukka Karhula, koulukuraattori Johanna Salo, koulupsykologi Sanna Keinänen, Leppävaaran seurakunnan erikoisnuorisotyönohjaaja Juhana Malme, Leppävaaran nuorisotoimesta Minna Tehiranta, Leppävaaran alueen lähipoliisi Mari Heikkinen ja Espoon kaupungin kiinteistötoimesta apulaisisännöitsijä Pekka Kärkkäinen. Lintumetsän

koulun kouluterveydenhoitajan tilalla oli Lintulaakson koulun kanslisti ja Piken kioskin omistaja Pirkko Markkanen. Lisäksi tilaisuudessa oli edustajia koulujen vanhempainyhdistyksistä, Lintuvaaran omakotiyhdistyksestä, koulujen edustajia ja johtokunnan jäseniä.

Kolmen tunnin tilaisuuden vetivät kaksi Espoon kaupungin työntekijää päivähoidon puolelta. Nuorisoa ja sen tilannetta lähestyttiin mukavan erilaisella tavalla, käytimme tulevaisuuden muistelu -nimistä työmenetelmää. Kuvittelimme olevamme jo vuotta edeltävässä tilanteessa. Jokainen sai omalla vuorollaan kertoa mikä on alueen nuorison tilanne marraskuussa 2006. Milloin itse huomasimme positiivinen muutoksen alkaneen ja miten muutostilanne koettiin henkilökohtaisesti. Käsittelimme myös uhkia ja pelkoja, mitä meillä kaikilla on ollut ja miten olemme itse

Jukka Karhula ja tilaisuuden vetäjät Espoon kaupungilta, Pia Lehtonen ja Anitta Taskinen

osallistuneet tähän kuluneen vuoden muutostilanteisiin. Eli mikä on ollut jokaisen meistä henkilökohtainen panos nyt syntyneen muutoksen takana.

Illan ajatukset ja toiveet olivat odotetusti jokaisella erilaiset riippuen kunkin henkilön roolista. Esimerkiksi koulujemme rehtorien eräs toiveista olisi ettei koulujen pihilla olisi viikonloppujen jälkeen lasinsiruja eikä mitään muutakaan roskaa. Aluepoliisi toivoi alueemme kouluilta vain positiivisia yhteydenottoja. Tilaisuudessa käsiteltiin

myös yhteisiä huolia liittyen päihteiden käyttöön ja siihen miten onnistutaan herättämään kaikki alueen vanhemmat kantamaan vastuutaan omista nuoristaan.

Illan ajatukset kirjattiin ylös ja niitä käsitellään seuraavan kerran hieman vielä laajemmalla ryhmällä ensi tammi-kuussa, 11.1.06. Toivottavasti pääsemme pian näkemään toteutuneina illan positiiviset mielikuvat ja toiveet!

Anne Kangas

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen hallitus ja Lintusen toimitus toivottaa Lintusen lukijoille Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta 2006

Lintuvaaran koulussa alkoi syksyllä musiikki-luokkatoiminta

Pioneerina hankkeessa on kolmosluokka, jonka johdolla vuosittain musiikkiluokkien määrä kasvaa joka luokkatasolle. Haki-joita ensimmäiselle musiikkiluokalle tuli oman koulun oppilaiden lisäksi Veräjätalon, Perkkäänpuiston ja Lintulaakson koulusta. Lähes kaikki halukkaat pääsivät mukaan.

Pääsykokeet

Meidän musiikkiluokka on Lintuvaaran koulun ensimmäinen musiikkiluokka. Tänne oli pääsykokeet viime talvena. Minua jännitti kovasti, mutta ne menivät siiten oikein hyvin. Kokeessa piti laulaa Hämähäkin ensimmäinen säkeistö. Minä lauloin sen aika hyvin, mutta minua nolotti vähän. Sitten piti taputtaa opettajan jälkeen mahdollisimman samantapaisesti. Minulla meni vähän pieleen. Viimeiseksi piti laulaa sama juttu mitä opettaja soitti pianolla.

-Nina-

Musiikkiluokalle oli vaikeaa päästä, koska pääsykokeet tuntuivat aika vaikeilta. Pääsykokeissa joutui laulamaan Hämähäkki-laulun. Minua jännitti aivan kauheasti, mutta kuitenkin pääsin musiikkiluokalle. Kokeissa piti kuunnella tarkasti musiikkia ja merkitä paperiin oliko kuultu melodia tai rytmi samanlainen vai erilainen kuin alkuperäinen. Minä tulin Veräjätalon koulusta Lintuvaaran koulun musiikkiluokalle.

-Annika-

Tulin Lintuvaaran kouluun Veräjätalon koulusta. Ennen musiikkiluokalle pääsemistä

piti suorittaa pääsykokeet. Ne olivat aika kauheat. Minua jännitti kauheasti, mutta hyvin se meni. Perjantaisin meillä on bändikerho, jossa minä soitan kitaraa. Meitä opettaa siellä Marko Väistö, joka on tosi mukava.

-Mimmi-

Minä olen Matias Kari ja koulun ensimmäisellä musiikkiluokalla 3B:llä. Ennen kuin pääsee musiikkiluokalle, pitää suorittaa pääsykokeet. Ensin vähän jännitti, mutta helpotuinkin, kun kuulin, että ei tarvinnut kuin laulaa laulu, soittaa joku pieni kappale ja tehdä vähän rytmitaputuksia. Olen musiikkiluokalla soittanut nokkahuilua, laulanut paljon

(jopa laulajaisissa), lyönyt rytmiä ja leikkinyt laulu-leikkejä. Olen kuullut, että musan määrä kasvaa ensi vuonna vielä yhdellä tunnilla. Se on tosi hauskaa. Ai niin! Osaan soittaa nokkahuilulla jo monta kappaletta ja käyn pianotunneilla.

-Matias-

Laulajaiset

Koulussamme pidetään Laulajaiset aina kuun ensimmäisenä koulupäivänä. Jokainen saa laittaa toivelaululla varustetun lapun laattikkoon parin viikon ajan edellisten laulajaisten jälkeen. Eniten toiveita saaneet laulut lauletaan seuraavissa laulajaisissa. Opettajat soittavat ja oppilaat laulavat.

-Pietari-

Soittaminen

Musiikkiluokalla on ollut tosi kivaa! Olemme opetelleet soittamaan nokkahuilulla. Olemme oppineet c-duurasteikon. Se oli aluksi vähän hankalaa, mutta kyllä se nyt sujuu. Meillä on myös omat musiikkikansiot. Niissä on paljon laulunuohteja ja lisää tulee koko ajan.

-Mikko-

Minusta nokkahuilunsoitto on kivaa. Me aloitimme nuoteista H, A ja G, mutta nyt me hallitsimme koko c-duurasteikon. Minusta voisimme kuitenkin soittaa vähän enemmän nokkahuilua. Me soitamme yleensä

englanninkielisiä lauluja ja se on ihan kiva. Joskus opettajamme soittaa jonkun melodian omalla huilullaan ja me soitamme perässä. Meillä on muoviset Yamaha-nokkahuilut.

-Petra-

lemme soittamaan kitaraa, rumpuja, kosketinsoittimia ja kaikenlaisia bändisoittimia. Minä haaveilin omasta bändistä ja nyt se toteutui. Minä tein kavereitteni kanssa bändin. Sen nimi on Inkkartaatio. Me ollaan tehty yksi biisi. Sen nimi on Blakin leidiis, mutta se on suomen-

maalasimme jaloilla paperille eri kappaleet. Ensin pursotimme paljon värejä isoille papereille. Sitten vain jalat paljaksi ja musiikin tahdissa astelemaan! Meillä oli viisi aivan erilaista kappaletta. Kannattaa kokeilla!

-Heini-

Minä soitan pianoa ja olen tosi hyvä siinä. Käyn myös musiikin teoriatunneilla. Meidän koulussa on myös joka kuun ensimmäisenä koulupäivänä laulajaiset. Niissä on aina kivoja lauluja, kuten Päivänsäde ja menninkäinen. Olemme oppineet myös monia laululeikkejä. Olemme vierailleet urkukonsertissa Leppävaaran kirkossa. Urkuri soitti erilaisia "hämähäkki-lauluja".

-Matleena-

Kuva: Kuvaverkko

Musiikkiluokalla on tosi kivaa! Siellä oppii tosi paljon. Pääsykokeisiin meno jännitti aika paljon. Musiikkitunneilla opettelemme soittamaan nuoteista ja kirjoittamaan niitä. Me soitamme nokkahuilua, laattasoittimia ja rytmisoittimia. Se on kivaa! Jotkut kyllä vähän pelleilee nokkahuilun kanssa ihan pakosti. Mutta kyllä ne oppivat soittamaan sitä silti. Me laulamme paljon erilaisia kivoja lauluja ja leikimme erilaisia laululeikkejä. Parasta on bändikerho! Me perustimme oman bändin. Meistä kaikista musiikkiluokkalaisista laulaminen on kivaa!

-Sarit-

kielinen. Minä olen siinä bändissä rumpali.

-Vilma-

Käyn aina perjantaisin bändikerhossa. Se alkaa kahdelta. Siellä oppii soittamaan bändisoittimia. Me harjoittelimme kitaransoittoa, mutta nyt olemme tehneet bändit. Meidän bändissämme on tällä hetkellä 3 soittajaa ja kaksi laulajaa. Kerhossa on myös toinen bändi. Meitä opettaa siellä Marko.

-Petra-

Muuta mukavaa

Teemme myös paljon muuta. Esimerkiksi eräänä päivänä kuuntelimme musiikkia ja

Bändikerho

Meidän koulussa on bändikerho. Siellä me harjoitte-

Lähdimme Lintuvaaran koululta Piispalaan 26. syyskuuta. Menimme sinne bussilla, joka lähti koululta kello 7.30. Bussi lähti kuitenkin noin kello 7.29. Syytä emme saaneet ikinä selville, mutta kukaan ei siltikään myöhästynyt. Matkan- teko sujui hyvin. Bussissa oli vähän väliä aika kovakin möly, mutta mitään ongelmia ei ollut. Istuin bussin keskivaiheilla Emmi, Oonan ja Karlan kanssa. Matka kesti arviolta 4 tuntia. Matka sujui kuitenkin nopeammin, sillä kuuntelin melkein koko ajan musiikkia.

Lintuvaaran koulun 6A-luokan leirikoulu Piispalassa 26.–30.9.05

Saavuttuamme Piispalaan, menimme heti majoitustiloihimme. Paikka vaikutti nätiltä ja kivalta. Piispala sijaitsee järven rannalla. Tarkka aika, jona saavuimme, oli 12:30. Majoitustilamme olivat samassa rakennuksessa. Olin samassa huoneessa Emmi, Karlan ja Oonan kanssa. Huone oli aika iso ja siinä oli parvi ja jääkaappi ja siellä kaikui, mutta silti siellä oli viihtyisää. Vaihdoimme vaatteet melontaan sopiviksi ja lähdimme leirikoulun avaukseen. Siellä meille kerrottiin pääasiassa paikan historiasta ja sen sijainnista ja muusta. Melonta oli

hauskaa. Menimme järven rantaan ja meloimme siellä vähän aikaa.

Melonnan jälkeen menimme syömään. Söimme lihakeittoa. Se oli ihan OK. Tämän jälkeen meillä oli vähän vapaa-aikaa ennen iltapalaa. Vapaa-ajan aikana oli mahdollista käväistä uimassa uimahallissa ja teimme sen. Menimme syömään iltapalaa rantaan ja paistimme siellä lettuja. Sitten me söimme niitä. Palsimme sieltä ennen kymmentä, mutta silti siellä oli pimeää. Tähyilin tähtiä melkein koko ajan.

Seuraavana aamuna, tiistaina, heräsin tarkkaan kello 7:07. Tarkistin ajan kännykkäni kellosta. Oonan herätyskello soi 7:15. Olimme varmaankin kaikki jo hereillä siinä vaiheessa, kun se kello soi. Karlalla meni arviolta tuhat sata vuotta pukemiseen. Kun hän oli vihdoin pukeutunut, lähdimme syömään aamupalaa samaan rakennukseen, jossa olimme edellisenä päivänä syöneet päivälisen. Syötyämme aamupalan, meillä oli vähän vapaa-aikaa, jonka aikana kirjoitimme omassa huoneessamme leirikoulupäi-

väkirjoja. Kun olin saanut töherrettyä vähän siihen vihkoon, luin vähän (taas vaihteeksi). Sitten jouduimme lähtemään pääarakennukselle, jonne oli matkaa ehkä sata metriä, sillä meillä oli teatterimaskeerausta tai ilma-aseammunta. Olin teatterimaskeeraus-ryhmässä. Siellä menimme yhteen huoneeseen, ja maalasimme kasvomme kummallisen näköisiksi. Maalasin Oonan käteen kirahvin ja hän maalasi minun käteeni samanlaisen kirahvin, jonka jälkeen hän maalasi minun naamani valkoiseksi ja minä keksin hänen naamaansa jonkinlaisen hölmönnäköisen jutun. Ensin värjäsin hänen naamansa ensin hopeaksi ja sen jälkeen, kun olin lopettanut, se näytti ihan intiaanilta, jolla oli hopeinen naama.

Tämän jälkeen menimme syömään, josta tultuamme meillä oli jonkin verran vapaa-aikaa, jonka aikana kirjoitimme leirikoulupäiväkirjaa. Kello 13:30 meillä alkoi vesiseikkailu. Olimme edellisenä iltana käyneet katsomassa uimalaita ja uineetkin niissä. Vesiseikkailu oli hurjan hauska. Meillä oli sellaisia toimintapisteitä, ja liikuimme pienissä ryhmissä pisteeltä toiselle. Ensimmäisellä pisteellä uimme sellaisten kelluttavien pötköjen avulla. Toisella pisteellä saimme hyppiä hyppytornista tai laudalta. Torni oli kolmen metrin korkeudessa. Kolmannella pisteellä oli vastavirta, ja uimme ensin vastavirtaan ja sen jälkeen myötävirtaan. Se oli hurjan hauskaa myös. Neljännellä heitimme palloja eräänlaiseen kelluvaan koripallokoriin.

Aina, kun heitti korin, sai sukeltaa sellaisen tunnelin lävitse, joka lillui pohjassa. Seuraavalla pisteellä, viidennellä, yritimme rakentaa pötköistä jonkin sortin rakennelmaa, joka ei sitten koskaan tullut valmiiksi. Vaihdot olivat aika lyhyitä. Viimeisellä pisteellä sukeltelimme ison altaan matalassa päässä (pohjassa) olevia esineitä, renkaita ja keppejä. Aivan lopuksi meillä oli uintikilpailu, viesti, ja tulimme siinä toisiksi. Saimme uida vapaasti vähän aikaa, jonka jälkeen menimme saunan kautta pois uimahallista. Kävimme kioskillä ja ostin vähän karkkia.

Kello 16:15 menimme syömään päivällistä. Ruokana oli Lindströmin pihvejä ja perunoita. Se ei ollut lempiruokaani, mutta menetteli. Pienen vapaa-aikatauon jälkeen meillä oli liikuntasali varattuna. Hypimme trampoliinilla ja olimme kuumaa perunaa. Sen jälkeen menimme takaisin huoneisiin noin kahdeksi minuutiksi, jonka jälkeen menin Oonan ja Emmen kanssa futis kentälle. Siellä meidän koulu pelasi jalkapalloa ensin Tampereen koulua vastaan (voitimme 1-0) ja Tampereen jälkeen Jyväskylää, jonka me voitimme puolestamme 1-6. Itse en ollut pelaamassa. Jyväskylä oli kuitenkin huono häviäjä ja haukkui meidät pelin jälkeen. Soitin pelin jälkeen äidille ja sitten meillä oli iltapala, jonka jälkeen menimme nukkumaan.

Seuraava päivä, 28.9., keskiviikko, oli Oonan synttärit. Heräsimme aamulla aivan normaalisti, odotte-

limme Karlaa toiset sata vuotta ja sitten menimme syömään aamupalaa. Olimme huoneessamme vähän aikaa ja sitten lähdimme pääarakennukselle tarkoituksenamme mennä ensin jousiammuntaan ja sen jälkeen vuolukiviamuletin tekoon. Toimita oli kahdessa ryhmässä, samoissa ryhmissä, joissa olimme aina englannintunneilla. Minä ja Emmi ja Katja siis menimme ensin jousiammuntaan. Ensin kuuntelimme vähän aikaa kun ohjaaja kertoi miten jouta pidettäisiin ja miten sillä ammuttaisiin. Kyseisen jousi oli vastakaarijousi, aivan erilainen, jolla olen ampunut ennen. Se oli erilainen. Kun olimme lopettaneet jousella ampuksen, menimme takaisin pääarakennukselle ja teimme vuolukiviamuletin vuolukivestä (tietty). Se oli hauskaa aina siihen saakka, kun jouduimme öljymään sen. Jouduimme siis hieromaan kiveä aika kauan öljyisellä rievulla. Se oli inhottavaa hommaa. Tämän jälkeen se pestiin ja kuivattiin ja siihen sai kaivertaa jotakin. Kaiversin oman nimeni ja annoin ohjaajan laittaa amulettiin nauhan ja sitten se oli valmis.

Menimme vuolukiviamuletin teosta suoraan syömään. Syönnin jälkeen meillä oli jonkin aikaa vapaata. Kello 13:30 meillä oli maastoseikkailu. Toimimme muutaman hengen ryhmissä. Maastoseikkailu oli vähän, niin kuin suunnistusta, mutta rasteilla oli tiettyjä tehtäviä. Jouduimme ryhmässä tekemään vähän kaikkea. Kun palasimme lähtöpaikkaan, meillä oli vähän vapaa-aikaa, jonka jälkeen läh-

dimme syömään. Ruokana oli broilerikeittoa. Syönnin jälkeen meillä oli vapaata. Sitten menimme saunaan. Jotkin menivät uimaan -100000 asteiseen veteen. Itse en käynyt. Saunan jälkeen paistoimme makkarat ja menimme tihkusateessa takaisin huoneille. Huoneessa riehuimme "vähän" ja "rupattelimme sivistyneesti". Tällä tavoin vietimme samalla Oonan synttäreitä. Kävimme myös discossa, jossa viivyimme noin 2 sekuntia ja palasimme huoneille heti saman tien, sillä sisällä discossa oli kamala möly eikä siellä nähnyt mitään. Kymmenen aikoihin menimme nukkumaan.

Seuraavana päivänä, torstaina, 29.9., heräsimme kello 7:10, jolloin Oonan kello soi. Lähdimme kuitenkin Karlan ansiosta aamupalalle vasta noin kello 7:35. Tultuamme aamupalalta, riehuimme vähän. Kun kello tuli 8:55, lähdimme kalastus/stunt-rata-ohjelmaan. Minä ja Emmi menimme ensiksi stuntradalle. Oona ja Karla menivät ensimmäiseksi kalastamaan.

Stuntradalla me ensin astelimme autonrenkaisiin, sitten kiipesimme autonrengasmuurin ylitse (se oli tyhmää) jonka jälkeen menimme rimojen ali ja ylitse, kiipeilimme köyssissä, tasapainottelimme parruilla (se oli kivaa), kiipesimme puuseinämän ylitse köyden avulla ja lopuksi kiipesimme sellaisen tornin päälle ja hyppäsimme alas. Vaatteet olivat aivan likaiset, mutta tehtävä oli ollut hauskaa, ainakin osittain. Oli jouduttu ryömimään

maassa ja kaatuilemaan tasapainoparrulla ja muuta. Menimme sen jälkeen saman radan parin avustuksella side silmillä ja lopuksi sai ottaa ajan suorituksestaan, jos halusi. Minä en ottanut.

Kalastuksesta ei sitten sen enempää, kuin, että Ilona sai yhden kenkensä, Kirsi sai merilevää ja Tuomas poijun, jota ei koskaan saatu maalle. Kukaan ei saanut kalaa. Kalastuksen lopettetuamme painuimme syömään, jonka jälkeen leikimme vähän koulua ja harjoittelimme historian kokeisiin samalla. Kun kello tuli 12:55, lähdimme tenniskentille. Harjoittelimme muutamaa lyöntiä, rysty- ja kämmenlyöntiä. Kesken kaiken alkoi kuitenkin sataa ja olimme läpimärkiä, josta johtuen lopetimme aikaisemmin, kuin oli ollut tarkoitus. Menimme syömään päivällistä, jonka jälkeen kävimme uimassa vielä viimeisen kerran. Uimasta tultuamme Riehuimme isolla alkukirjaimella.

Aluksi olimme aivan tavalista mummoa, elikkä heittelimme palloa toisillemme ringissä ja yksi oli keskellä ja yritti ottaa palloa itselleen. Jos hän sai kiinni, palloon viimeksi koskenut henkilö joutui keskelle. Olimme tätä vähän aikaa ja sitten siihen tuli pojat mukaan ja sitten palloa piti vain heitellä tytöt tytöille ja pojat pojille. Sinä iltana oli mahdollista käydä keilaamassa, joten majoitustilojen käytävä oli tyhjillään, eikä kukaan häiriinty-

nyt. Kello kymmeneltä menimme nukkumaan. Perjantaina 30.9.2005 heräsimme kello 7:05 ja puimme ja pakkasimme enimmäkseen tavarat, sekä menimme syömään aamiaista. Sen syötyämme, palasimme takaisin huoneille. Kello 9:30 meillä oli "leirikaste". Kun menimme paikalle, meillä ei ollut hajuakaan, mikä ihmeen leirikaste, mutta se selvisi pian. Ohjaajana oli eräs berliniläinen tyttö, joka puhui vaan saksaa ja meille englantia. Leirikaste oli aika hauskaa. Ensin olimme mustaa miestä, jonka jälkeen teimme kaksi joukkuetta ja jonot. Jonon ensimmäisellä oli iso pallo ja hän laittoi sen päänsä ylitse toisena olevalle. Näin jatkettiin ja aina, kun pallo oli jonon viimeisellä, hän juoksi pallo kädessään jonon etummaisiksi ja laittoi taas pallon päänsä yli toiselle. Tämä oli hauskaa.

Tämän jälkeen teimme ringin, jossa oli joka toinen toisessa ryhmässä ja joka toinen toisesta ryhmästä. Sitten oli kaksi palloa (samat, joita käytimme edellisessä) ja aina saman ryhmän jäsen antoi saman ryhmän jäsenelle pallon, jonka sai. Ryhmät (ykköset ja kakkoset) olivat siis lomittain ringissä. Minun ryhmä (ykköset) voitti kaikki kisat, joita teimme tuota juttua. Kakkoset voittivat tuon edellisen jonokisan.

Sitten molemmat ryhmät tekivät ringin ja otettiin käsistä kiinni ja jokainen meni vuorollaan sellaisen vanteen lävitse irrottamatta käsiä. Teimme

tämänkin kisan kaksi kertaa ja meidän ryhmä voitti molemmat. Tämän jälkeen meillä oli saappaan heittoa. Se oli tyhmää. Vaikka olimmekin tekoonurmella, eikä nurmella ollut paljoakaan likaa, se oli litimärkää ja inhottavaa. Jouduimme nimitäin menemään maahan makuulleen ja heittämään pään yli saapasta jalkojen avulla. Tämän jälkeen teimme vielä jotakin erittäin typerää ja samalla hauskaa jonka jälkeen menimme uimahallin kahvioon, jossa meillä oli (vissiin) leirikoulun päätös. Kirjoitimme papereille, mitä hyvää oli ollut ja mitä parannettavaa oli paikassa. Lisäksi ne ohjaajat antoivat opettajalle Piispala-paidan. (Epäreilua!). Menimme hakemaan huoneestamme tavarat ja kannoimme ne bussiin ja lähdimme pian tämän jälkeen kotia kohti.

Soitin pari kertaa kotiin ja kuuntelin musiikkia melkein koko ajan. Lisäksi luin kirjaa. Sää oli aurinkoinen ja mukava, ei liian kuuma eikä pakkaspäiväkään. Siinä kello 16 reikä reikä saavuimme Lintuvaaran koulun pihaan. Menin isoisäni kyydillä kotio. Leirikoulu oli ollut hurjan hauska!

Maria

Leirikoulupäiväkirja

Maanantai 26.9.2005

Maanantaina heräsin kuu-delta, ja lähdin Eerikan kanssa seitsemältä kouluun. Menimme bussissa aika eteen, koska meille molemmille tulee helposti pahaolo. Matkan aikana juteltiin, tehtiin kivoja kampauksia ja syötiin eväitä. Matka oli pitkä.

Kun tultiin Piispalaan, niin ensin mentiin sinne mökkiin missä sitten asuttiin 5 päivää. Se oli hieno. Meillä oli vähän vapaa-aikaa ja sen jälkeen menimme leirikoulun avauksen. Siellä meille kerrottiin Piispalan alueesta ja säännöistä.

Sen jälkeen lähdimme melomaan. Ensin ohjaaja kertoi meille melasta ja kellunta- ja pelastusliiveistä. Otin keltuntaliivit ja puisen melan, ja sitten lähdimme järven rantaan. Siellä ohjaaja näytti miten melotaan, ja miten melaa pidetään kädessä, miten pääsee eteenpäin, taaksepäin ja miten voi kääntyä. Sen jälkeen saimme itse kokeilla melomista.

Saimme 2-3 hengen kanootti ja menimme Eerikan kanssa kahden hengen kanoottiin. Eerika meni taakse ja minä eteen.

Alku meni ihan hyvin, mutta sitten alkoi tuulla, ja kanootti lähti viemään meitä laituria päin. Siinä laiturin vieressä oli naruja, ja törmäsimme niihin, eikä laiturin. Se oli hyvä, koska jos naruja ei olisi ollut, niin me oltaisiin jouduttu sinne kauas rannasta, jonnekin sillalle asti (joka oli siis kaukana) mutta onneksi juututtiin naruihin. Päästiin kyllä sitten niistä naruista irti...

Sitten meillä oli vapaa-aikaa ja siivosimme huonetta ja petasimme sängyt. Kello 16.15 lähdimme syömään.

Syönnin jälkeen oli vapaa-aikaa ja menin Johannan kanssa tutkimaan Piispalan aluetta ja kävimme mm. jalkapallokentän luona.

Kun tulimme takaisin ulkoa, olimme vähän aikaa huoneessa. Sen jälkeen saimme päättää lähtisimmekö uimahalliin vai liikuntasaliin. Lähdimme liikuntasaliin (siis minä, Eerika, Johanna ja Emma, lähti sinne muitakin, mutta meidän huoneesta ei muita...).

Siellä pelasimme lentopalloa, jalkapalloa ja hypimme trampoliinilla. Heittelimme myös pientä pehmopalloa. Sen jälkeen tulimme huoneeseemme. Oli taas vapaa-aikaa. Sitten lähdimme paistamaan lettuja järven rantaan. Otin letun kanssa hilloa. Syötyämme letut ja juotuamme mehut lähdimme takaisin huoneeseen. Kello 21.30 menimme aulaan ja siellä ope kertoi seuraavasta päivästä. Sen jälkeen menimme takaisin huoneisiin ja soitin vielä äidille. Sitten menin nukkumaan.

Tiistai 27.9.2005

Tiistaiamuna heräsin seitsemältä ja lähdimme aamupalalle. Söin aamupalaksi muroja.

Aamupalan jälkeen tulimme huoneeseen ja pesin hampaat. Juttelimme vähän aikaa ja vähän vaille yhdeksän lähdimme päärakennukselle, koska siellä oli teatterimaskeerausta. Tein Eerikalle luurankokädet ja Eerika teki minulle varvassandaalit ja toisesta kädestä luurankokäden.

Sen jälkeen ne piti pestä pois ja sain maalin kädestä hyvin pois, mutta en saanut sitä jaloista niin hyvin pois, ja jaloissa on vielä sitä väriä vähän.

Sitten lähdettiin syömään ja syönnin jälkeen tultiin taas

huoneeseen. Meillä oli vapaa-aikaa ja Johanna ja Emma lähtivät kioskille ja jäin Eerikan kanssa juttelemaan.

Sen jälkeen kokoonnuttiin aulaan ja lähdettiin uimaan. Uimassa meidät jaettiin 4 hengen ryhmiin (minun ryhmäni: minä, Eerika ja Johanna, Emma oli katsomassa koska sillä oli nuhaa) ja siellä oli seitsemän eri uintipistettä. Lopuksi oli kisa ja me oltiin tokat.

Käytiin kioskillä ja sen jälkeen lähdettiin syömään. Ruokana oli perunaa ja punajuuripihvejä. Se oli ihan hyvää, parempaa kuin miltä näytti. Syönnin jälkeen juteltiin ja leikittiin ja sitten lähdettiin katsomaan jalkapalloa. Jotkut meidän luokkalaiset osallistuivat (minä en), ja me muut oltiin kannustamassa. Meidän luokka voitti kaikki pelit. Mentiin huoneeseen juttelemaan ja lähdettiin sitten iltapalalle. Pesin hampaat ja menin nukkumaan.

Keskiviikko 28.9.2005

Heräsin 7.00 ja juttelimme vähän aikaa. Sitten lähdimme aamupalalle.

Aamupalan jälkeen lähdimme jousiammuntaan ja se oli kivaa, vaikken osunutkaan ihan maalitaulun keskelle, mutta kuitenkin aika lähelle..

Sitten teimme vuolukiviamuletit, ja sekin oli kivaa. Laitoin amuletin kaulaani, kun Vida (se ohjaaja) laittoi siihen narun. Tulimme takaisin huoneeseemme ja luin vähän aikaa, ja juttelimme. Sen jälkeen lähdimme syömään.

Juttelimme vähän aikaa ja lähdimme sitten maastoseikkailuun. Se oli ihan kiva.

Sitten menimme nopeasti kioskille ja sen jälkeen lähdimme syömään. Juttelimme aika kauan...

Sen jälkeen lähdimme saunaan ja kävin uimassa vaikka vesi oli aika kylmää... Oli silti kivaa käydä uimassa!! Se virkisti.

Sitten olimme takkatuvassa, söimme makkaraa ja joimme mehua, ja sen jälkeen menimme takaisin huoneeseen.

Juteltiin ja käytiin myös Emmen, Karlan, Oonan ja Marian huoneessa. Juteltiin sielläkin. Tulimme sitten takaisin omaan huoneeseen ja menin nukkumaan noin kello 23.00.

Torstai 29.9.2005

Heräsin noin kello 7.00 ja juttelimme vähän aikaa, ja lähdimme aamupalalle.

Aamupalan jälkeen tulimme huoneeseemme takaisin, ja lähdimme stuntradalle. Olin Johannan pari ja me molemmat jäitiin samaan esteeseen, eli tuli tasapeli. Stuntradan jälkeen oli kalastusta. Molemmat olivat kivoja (ei tullut kalaa) ja lähdimme sitten syömään. Lähdimme ruokalasta takaisin huoneeseemme ja juttelimme.

Sen jälkeen lähdin Eerikan kanssa pelaamaan tennistä (oli siellä muitakin...). Se oli kivaa, mutta sitten alkoi sataa ja me päästiin sieltä tenniskentältä pois tunti etuajassa. Juteltiin ja katsottiin telkkaria. Sitten ne jotka oli keilamassa tuli takaisin ja juteltiin vähän aikaa... Ja sitten lähdettiin syömään.

Kävin Eerikan kanssa kioskillä ja sitten juteltiin. Kävimme aulassa katsomassa telkkaria ja juteltiin. Sen jälkeen menimme iltapalalle, ja iltapalaksi oli leipää.

Juttelimme ja kävimme Eerikan kanssa kioskillä ostamassa matkamuistoja ja sitten menimme nopeasti keilahalliin. Olin ensimmäistä kertaa keilaamassa, ja ihan ensimmäisellä yrityksellä sain heti täyskaadon! Jee! Keilaus oli kivaa.

Tultiin takasin huoneeseen ja menin nukkumaan.

Perjantai 30.9.2005

Aamulla heräsin kello 7.00 ja aloin melkein heti pakata tavaroita. Pakkasin jo edellisenä iltana suurimman osan tavaroista, mutta osan sitten aamulla. Lähdimme syömään aamupalaa.

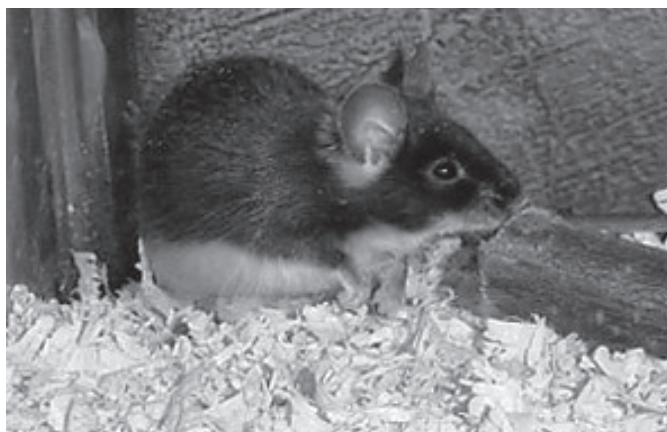
Aamupalan jälkeen pesin hampaat ja laitoin hammasharjan, -tahnan ja -mukin laukkuun. Juttelimme, pakkasimme loput tavarat ja lähdimme sitten rantaan missä oli leirikaste.

Leirikaste oli semmoinen, että se ohjaaja(joka puhui vaan englantia) sanoi meille, että mennään jalkapallokentälle, ja siellä meillä oli erilaisia leikkejä. Leikeissä käytettiin mm. jumppapalloja, hula-vannetta, pesäpalloja, köyttä ja saapasta. Lopuksi menimme uimahallin kahvilaan kirjoittamaan mikä Piispalassa oli hyvää ja mikä huonoa. Se leirikaste oli kiva.

Sen jälkeen menimme käymään huoneessa, ja heti sen jälkeen lähdimme syömään. Veimme silloin huoneeseen vain jotain tavaroita.

Ruuan jälkeen menimme huoneeseen, ja kokoonnuimme sitten aulaan. Sen jälkeen haimme laukut ja menimme bussiin. Bussimatkan aikana pysähdyttiin 1 kerran ja sitten tultiin kotiin. Bussimatka oli pitkä... Jaksoin just ja just kantaa laukun kotiin ja kotona juteltiin Piispalasta ja silleen ja sitten menin nukkumaan.

Hiiristori

Perunasta oli purtu, kun se oli vasta laarissa. Pellostä ei purtuja perunoita rahdata laariin, joten puremisen on täytynyt tapahtua paikan päällä. Koska itse puren perunoita vain kattilasta, täytyy syyllisen olla joku toinen. Joku joka ei ole ehkä itse osallistunut viljelytoimintaan, eikä näin ollen ole oikeutettu nauttimaan sados-takaan. Lähempi tarkastelu osoitti, että myös punajuuriin ja purjoihin oli kajottu. Näin ollen asiaa ei voinut katsoa läpi sormien, vaan oli ryhdyttävä rankaisutoimiin. Koska todistusaineisto on mitä ilmeisin, ei syyllistä tarvinnut tavata edes itse teossa, kansanomaisemmin ilmaistuna rysän päältä.

Nyt en kuitenkaan ollut aivan vakuuttunut, että teko törkeydestään huolimatta ansaitsisi lopullista tuomiota. Kun kyseessä lienee vielä ensikertalainen, niin kuolemantuomio olisi mitä ilmeisimmin hätävarjelijun liioittelua. Päädyin siis astetta lievempään, eli vapausrangaistukseen. Lieventävät asianhaarat, kuten ulkoilmaan yht'äkkisesti ilmaantunut pakkas ja toisaalta laarissa talvehtivien perunoiden runsaus, puolsi-

vat myös ratkaisua, että pala kakkua ja häkin heilahdus olisivat riittävä sanktio tässä tapauksessa.

Rangaistuksen täytäntöönpanoon tarvitsin nyt vain häkin. Tiesin olevan olemassa katiskan ja kuivakakkuvuoaan oloinen risteymä, joka oli juuri tähän tarkoitukseen jalostettu. Siis suunnitin ratakauppaan, koska kyseisen rangaistuslaitos oli oleellisilta osiltaan taivuteltu metallilangasta. Ensin kuljin pienet alan kauppapaikat lähitienolta ja vesiperän koettuani siirryin yhä suurempiin. Löytyi rautaloukku, teilirautaa ja vaikka mitä syövyttäviä myrkkyjä, mutta ei hakemaani. Kun hehtaari-rautakaupasta löytää myyjän ja kun saa tämän ymmärtämään, mitä on vailla, saa vastaukseksi vain epäuskoi-sen katseen.

Onneksi kuitenkin maamme eteläpuolella elelee sivistys-kansa, joka ei heti pienen rikkeen havaittuaan ryhdy äärimmäisiin toimiin, vaan suo vähäisimmällekin uuden mahdollisuuden. Pieni ulkomaanpyrähdyks sai allekirjoittaneenkin pitäytymään armollisen sivistyksen piirissä ja kohta saatoin

virittää tuon vanerista ja rautalangasta kehitetyn tuliais-perunalaa-reen ääreen.

Aluksi tuli kuitenkin pientä sekaannusta, kun syytetty luuli uutta rakennelmaa ruokinta-automaatiksi tai ravitsemuslaitokseksi ja kävi nautiksimassa vain houkuttimet viiksiinsä. Säilyihän perunat tietty näinkin, mutta yhtäkaikki kuitenkin säädin laitetta asteen verran ahtaamaksi ja – kuinka ollakaan – se toimi!

Katsoin rangaistuksen suorittamisajaksi nuo aamuhämärän tunnit ja koska asianomaisen käytöksessäkään ei ollut moittimista, avasin häkin luukun. Tässä julkaisussa en voi sanoa, että tämä tapahtui naapurin pihalla, mutta sanotaan vaikka lähimetsän reunassa.

Aikaa myöten kävi kuitenkin ilmi, että rikollinen uusi tekosensa. Kyseessä saattoi olla myös kokonainen kaidalta polulta eksynyt jengi, koska vahingonteot vain jatkuivat yöstä toiseen. Varsinaisen ammattirikollisuuden kan-

nalle kallistuikin kuitenkin vasta sitten, kun joukko oli pitänyt bileitään talvehtivien pelargonioitteni tyyssijoilla ja riipineet ja raastaneet nuo poloiset, jo pimeään kalvetta-mat kukkani selluloosasilpuksi pitkin permanttoa. Näin ollen ainoaksi mahdollisuudeksi tuli järeämmän kaluston käyttöönotto. Vanha, ruostunut loukku tekee selvää jälkeä. Samalla, kun hautasin kolmatta matkansa päähän saapunutta vandaalia, mietiskelin, ettei pitäisi uutisoida vanhojen väkival-lanteiden oikeustapauksia niin kovin intensiivisesti, että ne tunkeutuvat ihmisten arkielämään ja yöuniin.

Tarja Pihlajisto

Laku & Oliver

ILOA ELÄMÄÄN OLLI! MITEN OLIS
PIENET IRROITTELUT?

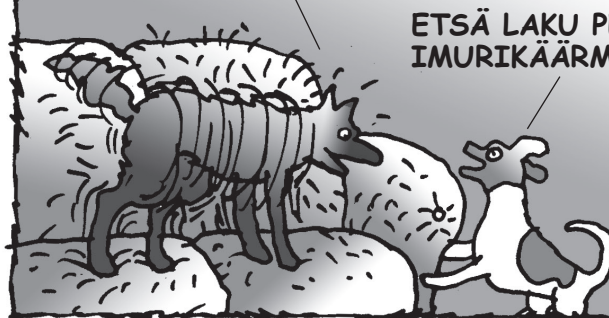
SISÄTILOISSA SE TOIMII PAR-
HAITEN

JEEE,
PIENET ON
AINA PAIKAL-
LAAN

KYLLÄ IRTOAA! TÄSTÄ HUSSE JA
MATTE RIEMASTUU!

ETSÄ LAKU PELKÄÄ
IMURIKÄÄRMETTÄ?

KATO NYT MINKÄ TEIT! SE PETO ON JO
TÄÄLLÄ TÄNÄÄN!

HRRRRRRRR

MASA PULKKINEN -05

**Galleria
kiinteistö-
toimisto
Merja Rautio
Lkv (A)**

Siltavoudintie 2, 00640
Helsinki, p. 09-7288 660,
fax 09-72886650,
Pohj. Lintuvaarantie 50,
02660 Espoo,
gsm-040-5600 775
e-mail: merja.rautio@erafinland.com
erafinland.com
www.era.fi

15 vuoden kokemus kiinteistövälitysalalla!

Nyt paljon kysyntää omakotitaloista ja tonteista Lintuvaarassa!
Etsin asiakkaalleni okt-tonttia Lintuvaarasta ja lähialueelta.
Soita, niin keskustellaan asiasta tarkemmin. Arviointi on ilmainen.
Kansainvälisen kiinteistövälitysketju ERA:n ja Suomen kiinteistö-
välittäjäliiton jäsenoimisto.

Käytössämme seuraavat internet-myyntikanavat:

www.etuovi.com www.erafinland.fi www.asuntoverkko.com www.oikotie.fi

Edulliset ykkösedut!

**Tässä esimerkkejä edullisista
Ykkösetuhinnoista!**

**Joka kuukausi uudet Ykkösetu-
hinnat! Tule toteamaan!**

Chiquita

BANAANIT

0,89_{kg}

Euro Shopper

MAIDOT

Kevyt, Rasvaton 1 L

0,49

Flora

**MARGA-
RIINIT** 400 g

(2,48/kg) 2/tal

0,99_{rs}

Tuore suomalainen

**KIRJOLOHI-
FILEE**

5,99_{kg}

HK naudan

**PAISTI-
JAUHELIHA**

400 g (6,37/kg)

2,69_{rs}

Bonne

**TÄYS-
MEHUT**

Omena tai appelsiini

0,37_{tlk}

Vatajan Wanhanajan

KINKKU

n. 1,5 kg

9,95_{kg}

Paulig

**JUHLA
MOKKA** 500 g

(3,38/kg) 2/tal

1,69_{pkt}

Fazer

BOXIT

Yksittäin 3,90 rs 320-
350 g (10,41-9,51/kg)

10,00_{3 rasiaa}

K

harri.sihvonen@k-supermarket.fi
SUPERMARKET
Myyrmäki, Liesitori 1

Isomyyrin
Kauppakeskus
Avoimna 7-21
La 7-18!

YKKÖS
halli P. 530 8550